

ADELA BANÁŠOVÁ

**Zapomenuté
slovenské
pohádky**

Zapomenuté slovenské pohádky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.xyz.cz
www.albatrosmedia.cz

Adela Banášová

Zapomenuté slovenské pohádky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

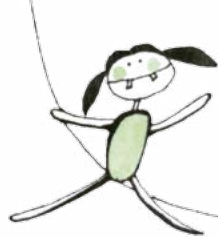
ALBATROS **MEDIA a.s.**

Zapomenuté slovenské pohádky

ADELA BANÁŠOVÁ

Zapomenuté slovenské pohádky

Text and illustrations © Adela Banášová, 2017
Translation © Mária Zinburgová, 2017
© NAKLADATELSTVÍ XYZ, 2017

ISBN tištěné verze 978-80-7505-775-4

ISBN e-knihy 978-80-7505-849-2 (1. zveřejnění, 2017)

Milé české děti,

oslovuji vás proto české, protože jste první na světě za hranicemi Slovenska, které drží v rukou tuto knihu. Kniha O Brynzovnicích vyšla nejdříve na Slovensku. To je země hned vedle vás na východ. Kdysi spolu tyto dvě země tvořily Československo. Slováci jsou známí tím, že používají slova jako cencúľ a jiné. Jejich význam se dozvíte například od svých rodičů nebo na telefonním čísle 7. Slováci kromě toho rádi jedí brynzú. To je taková hodně podivná hmota, která je velice zdravá, ale trochu páchne a nikdo jí vlastně pořádně nerozumí. Je však i zázračná. Proč, to pochopíte u čtení těchto velmi slovenských pohádek. A věřím, že pak vezmete rodiče na Slovensko, abyste živého Slováka samy potkaly. Nebo je vezměte do Prahy. To by mělo stačit.

Tak vám přeji příjemné brynzové čtení, které se začne dalším úvodem. Tím původním pro slovenské děti... protože odsud to je již čistě slovenský příběh. V češtině.

P.S.: To vše přeložily do češtiny moje sestra Mária a neteř Natali, která je stejně stará jako vy. Děkuji!

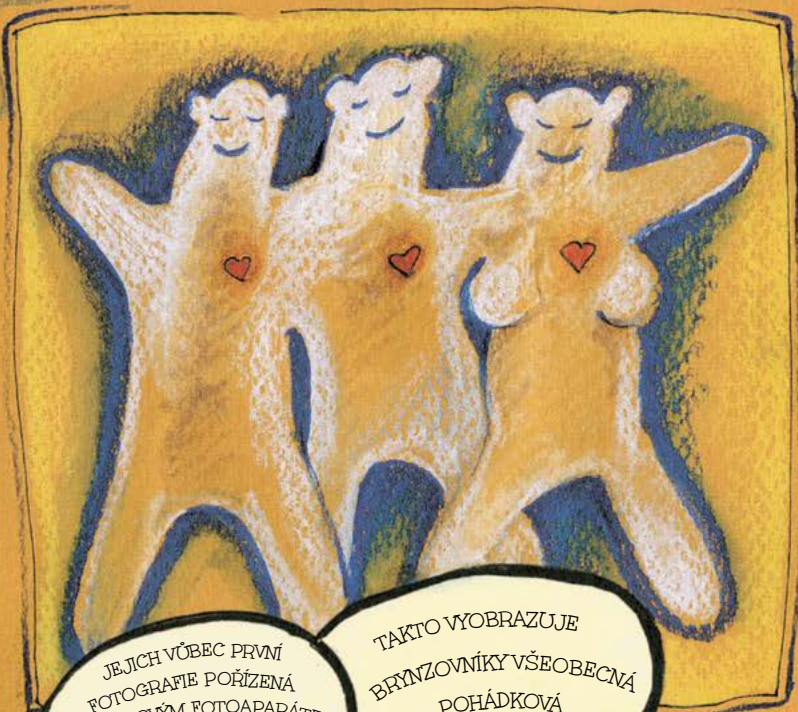

Jak to vlastně bylo s touto knihou

Milé děti. Dřív, než se pustíte do čtení těchto nejtajuplnějších a nejzábavnějších pohádek, dovolte nám, abychom vám vysvětlili, proč zde dodnes tyto pohádky nebyly. Byly totiž dlouho, dlouho schované. Nikdo je však neschoval, jen je někdo položil tam, kam neměl, jako když si dohrajete s tatínkovými cigaretami nebo maminčinou kulmou a pak to vše necháte ležet v předsíni na podlaze u zápalek, se kterými jste si hrály včera.

Pohádky, které držíte v rukou, jsou staré slovenské pohádky. Jistě znáte příběh o Janku Hraškovi, o soli nad zlato, o lavičce, které se říkalo pamodaj, a dodnes sotvakdo ví, co slovo pamodaj vlastně znamená. A takto bychom mohli vyjmenovat mnoho dalších pohádek. Ty se jednou našly a někdo je přepsal. Pokud si zapamatujete jméno Dobšinský, určitě to nebude pro vás na škodu, protože tento pán sesbíral spoustu pohádek, které dnes zná mnoho dětí. Kniha, ve které právě listujete, měla, naopak, smůlu, že ji objevili až minulý týden v jedné salaši. Ta salaš se bude bourat, protože na jejím místě vyroste areál pro skokany do dálky. Ale i sport musíme podporovat, a kdyby se salaš nezbourala, tento starý zaprášený svazek zapomenutých pohádek z let 1787 až 1789 by se nikdy nenašel. Jsou to pohádky velmi staré a kdysi v staré slovenštině se jmenovaly *Poviedanky starjeho bači i prihodi jeho*, co bychom mohli přeložit jako *Povídání starého bači a jeho příhody*. Knihu s tímto názvem, který by mohl rovnou znít *Kniha, kde si přečtete pohádky a tak*, by si určitě nikdo nekoupil. Není lákavý ani hezký, proto se tato kniha jmenuje *Zapomenuté slovenské pohádky*, a vy, milé děti, jste teď první z málopočetného rodu Slováků, které si je přečtou.

PŘEDNÁŠKA O BRYNZOVNÍČÍCH
OD KOLEGŮ Z JINÉ POHÁDKY

JEJICH VŮBEC PRVNÍ
FOTOGRAFIE POŘÍZENÁ
PASTELKOVÝM FOTOAPARÁTEM

TAKTO VYOBRAZUJE
BRYNZOVNÍKY VŠEOBECNÁ
POHÁDKOVÁ
ENCYKLOPEDIE

Brynzovníci

Žil byl jeden bača kdesi daleko na salaši jen se dvěma ovečkami. Jmenovaly se Květa a Milada. S bačou se příliš nekamarádily, protože bača byl trochu líný, ani na pastvu se mu nechtělo je vyhánět. Tak se Květa a Milada často pásly samy, okousávaly vysokotatranskou trávu a pomlouvaly baču.

„Bé, bééééézbožný obééééézní báááááča,“ postěžovala se Květa Miladě.

„Bé, nezběéééhly v běéééězném bačování. Bééé,“ souhlasila Milada s Květou.

Baču však ovce netrápily. Ty se totiž zásluhou jeho lenosti ostatně samy naučily podojit, přinést mléko do salaše a všemi možnými procedurami z něj vyrobit to, čeho bylo zapotřebí. Procedury teď nebudeme popisovat, protože byste k tomu potřebovaly minimálně střední potravinářskou školu s nástavbou, a tu zřejmě, milé děti, nemáte. Salaš jednoduše fungovala výborně, přestože bača vůbec, ale absolutně vůbec nic nedělal. Vlastně moment. Dělal. Malým nožičkem vyřezával do oštěpku¹ obrázky – různé výjevy ze svého vlastního života. Jelikož bača celý život jenom seděl a vyrýval ornamenty do oštěpků, tak do těch oštěpků vyřezával nožičkem sebe, jak sedí a vyřezává nožičkem do oštěpků sebe, jak sedí a vyřezává nožičkem do oštěpků sebe, jak sedí a vyřezává nožičkem do oštěpků sebe, jak...

1 Pozn. red: **Oštiepok**, česky **oštěpek**, je tradiční výrobek z ovčího sýra ze Slovenska nebo Valašska.